

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadó hivatal
illető előfizetés, hirdetés,
nyilvtér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árkedezmény.

Nyilvtér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Vármegyénk érdekei.

Sokszor hangoztatott kérdés volt, mily üd-
vös ugy a törvényhatóságra, mint a törvényke-
zésre felette hasznos s előnyös intézkedés volna,
ha Borsod és Gömör-Kishontvármegyék köleső-
nösen egyetértve, jól megfontolt érdekeiket szem-
ügyre véve, megállapodásra jutva, kérnék a
törvényhozást vármegyei határaik kiigazítására és
kikerekítésére.

Szó volt erről egyes bizottsági üléseken, sőt
már vármegyénk közgyűlése előtt is, de mindig
le került a napirendről egy alkalmasabb idő el-
jövetele reményében. Pedig ez az alkalmas idő itt
van. Most, midőn a vármegyei közgyűlés által
kiküldött bizottság működik, hogy vármegyénk
területe helyrajzi viszonyainak megfelelő új jár-
ásokba osztható, másfelől az egyes járá-
sok ez időszert igen nagy kiterjedésűek lévén, mi
miatt a közigazgatás lebonyolítása akadályokba
ütközik. — esetleg 1—2 új járás, új szolgabi-
rói hivatal felállítása szükségeltetnék.

E kiküldött bizottság, melynek tagjai, min-
den esetre ehhez legjobban értő emberek, tervet
készítenek vármegyénk határainak kikerekíté-
sére vonatkozólag, mely terv egyszersmind fel-
ölelné a vármegye új járásokba való osztását,
esetleg az új creált járá-
sok kiterjedésének és
központjainak meghatározását is.

Természetes fekvéseivel fogva, — közigaz-
gatási, igazság- és pénzügyi szempontok figye-
lembe vételével, Gömör délkeleti határait alkotó
vidék az Ózd völgye inkább Gömörhöz tartozik
mint Borsodhoz, Gömör érdekében tehát e helyütt
kellene a kikerekítés munkálatait véghezvinni. —
Nagy hátránya e vidék lakóinak, hogy igazság —
és pénzügyi dolgok miatt az oly messze fekvő Sajó-
Szent-Péter központba kell menniök: iparos, ke-

reskedő Gömört keresi föl áruival, vevő itt veszi
be szükségleteit e vidékről. Vármegyéjüknek ezek
csak mostoha fiai. A Rimamurány-salgótarjáni vas-
műrésztársaság, melynek Borsodmegyében
csak e vidéken van gyára, ugy gondolom, ki-
váló érdeke is követelné, hogy a jelölt vidék
Gömör-Kishontvármegyéhez tartozzék s ez által
gyári s bányászati üzemei egy és ugyanazon
vármegye területére összpontosíttassanak.

Mint mondtam, ha elérkezne az idő vár-
megyénk kikerekítésére, Ózd völgyét s vidékét
Sajó-Németi, Királd, Merese, Bánszállás, Várkony,
Ózd, Bolyok, Csépany, Disznósd, Járdánháza, Si-
kátor, Domaháza, Nádasd, Sajó-Velezd, Dubi-
csány községekkel kellene vármegyénkhez csa-
tolni, — természetes megfelelő ellenszolgáltatások
mellett.

Ezen terv megvalósulása fölötté előnyös s
hasznos lenne vármegyénknek s így ezek után
gondolhatna új szolgabírói hivatalok felállítása
felől is, miknek székhelyül mint a működő bi-
zottság is nagyon helyesen tervezi, Putnok és
Ratkó nagyközségeket tenné meg. Putnokot fő-
szolgabírói hivatalszék helyévé tenni föltöte indo-
kolt, mert ezen község nagyobb kereskedelmi
emporiumot képez, ipari tekintetben fejlett, ugy,
hogy itt egy iparhatóságot is képező főszolgabi-
rói hivatal létesítése a közigazgatás érdekében
kívánatos lenne.

Putnokot ez által emelve kereskedelmileg,
iparilag, közgazdaságilag, mondhatni megyénk
egyik elsőrangú helyiségévé tennők, mert ekkor
járásának valóságos piacza, központja lenne, s
igy könnyen kivihető volna (Borsodnak már ne-
vezett része csatolása mellett), hogy Putnok szék-
helyül kir. járásbírói szék, telekkönyvi hatósággal
és kir. adóhivattal is könnyen nyerhetne e
község.

A putnoki járáshoz csatolandók lennének a
már fönt jelzett borsodmegyeyi községek átkebele-
zésén kívül Putnok, Hét, Bánréve, Sajó-Püspöki,
Velkenye, Lénártfalva, Abafala, Szentkirály, Málé,
Kelemér, Naprágy, Poszoba, Zádorfala, Alsó-
Szuha, Csíz, Hanva és Reeske községek, összesen
30—32 község.

A ratkói főszolgabírói hivatal felállítását s
járását meghatározni, nem tenne Gömör-Kishont-
vármegye mást, mint azt, hogy az 1861. év előtti
állapotot e tekintetben visszaállítaná, midőn e járás
csupán anyagi okok miatt szűnt meg. E járás
állana Ratkó székhelylél, Turesok, Ploszkó, Szirk,
Ratkó-Bisztró, Fillér, Krokova, Gerlicze, Ratkó-
Zdichava, Polom, Poprócs, Rónapatak, Ratkó-
Szuha, Baradna, Dobrapatak, Lipócz, Kiette,
Sztrizs, Hrussó, Szilistye, Gesztes, Ispánmező,
Alsófalva, Szkáros, Felfalu, Visnyó, Borosznok,
Kövi, Rákos, Nandras, Deresk, Lévárt, Bugyik-
falva, Babaluska, Kraszkó, Lukovistye, Esztrény,
Derencsény, Pápocs és Balogh községekből, ösz-
szesen 41 községből, ezekhez képest ily arányu
elosztás mellett lehetne a többi járásokat is kis-
sebbíteni.

Ennek visszaállítását követeli a közigazga-
tás és a lakosság jól felfogott érdeke. Hátrány-
nyal jár Ratkóra, hogy nincs vasuti állomása, a
mi a kezelést s érintkezést a hatóságokkal megne-
hezíti, hátrányos pedig főleg azért, miután kir.
adóhivatal felállítása nevezett okból föltöte sok
és nagy nehézségekbe ütközik, mert a kir.
adóhivatal által a hatóságokhoz vagy a központi
állampénztárhoz és viszont küldendő pénz és ér-
ték küldemények szállítása csakis költséges fede-
zeti kíséret mellett lenne kivihető.

Gömörvármegyére nézve ugy területe, mint
a helyes közigazgatás vezetése tekintetéből a leg-
czélszerűbb volna, ha a tervezett új beosztásnál

T Á R C Z A.

Az évforduló.

— Novella Montaign Alberttől. —

I.

Ama napon nehéz s fárasztó vadászatunk volt a
mocsarakban, — La Vieuxville és én — a kandalló kel-
lemes melege mellett kényelmes helyzetbe vetve magunkat,
a kereveten s pibentünk. A toronyóra kilenczet ütött.
La Vieuxville reszkett s lázas izgatottsággal emelkedett
fel helyéből, a tenger felé vezető erkély széles ablakajta-
ját kinyitva, kilépett.

— Hé! Mit csinálsz, az Istenért? — kérdém őt, —
nem elég, hogy felkeltesz, még meg is akarsz fagyasztani!
— Eh, mit! hisz hideg sincs! . . . és a természet
eme fölséges látványa megérdemli e csekély fáradságot!
Nézd csak! . . . Ha egyszer itt állsz, akkor tudom, hogy
te is képtelen leszel a távozásra.

Nagy lelki megerőltetésembe került ama elhatáro-
zás, hogy kényelmes nyughelyemet elhagyjam. Valóban,
a kilátás megérdemelte eme áldozatot. Szemeim még
soha sem láttak félségesebbet, elragadóbbat.

Előttünk fekküdt bearyozva a teljes hold fényétől
a végtelen tenger, mely tombolva ütközött a kiálló szik-
lához, melynek tetején büszkén mutatta százéves tornyait
a La Vieuxville-i vár.

Az azurkék s tiszta égbolton feljött hold a tajtékoz
tengerre veté nagy árnyékát s alig voltunk képesek meg-
különböztetni alattunk a sziklán megtörő hullám fehér
habjait. A hosszú hullámok után hagyott óriási baráz-
daktól át és áthuzott Óceán csillámlott.

Szótlannul gyönyörködtem a természet eme pazar
játékán. La Vieuxville fejét kezeibe rejtve, mely ábrándo-
zásba merültnék látszott.

— Nos, szépnek találod-e ezt, kedves öreg barátom,
Jean?

Hangja oly elváltozottan hangozott, hogy szinte
nyugalankodni kezdék. E végből hozzá menék s kezénél
fogva kérdém őt:

— Mi bajod, Pierre?

Kezemet erősen szoritva, fájdalmasan, megindult
hangon válaszolá:

— Igen! Nem titkolom előtled . . . Október 15.
van ma . . . Szegény Jacques! . . . La Vieuxville némi
szünet után folytatá:

— Mindent elmondok neked. Istenem, hisz az eset
ma már ugys idejét multa. Gyujts rá egy szivarra s hall-
gass meg . . . Hallottál-e valaha d'Amage hercegről?

— Hogyne, hogyne, hisz 1870. évi ütközetben
mint vezérkari attasé vett részt s minden tekintetben
bátor s vitéz férfiúnak mutatta magát, nehéz sebet kapva,
hosszu ideig elveszettek tekintették, pedig a mint ké-
sőbb kitudódott, hadi fogoly volt, de alig hogy haza
került, már is eltűnt.

— Ugy van. De te azért még sem tudod, hogy
Jacques d'Amage a hadüzenet pillanatában házasulandó
volt a csodálatos szépségű Mailanne Mártha gentry leány-
zóval, kit a rajongásig szeretett s ezen szeretete viszo-
noztatott is. Jacques-sal egyidőben lépett fel mint kérő
Ambron gróf is, kinek vagonya jóval felülhaladta a her-
cegét. Mi természetesebb, mint hogy kettőjük közül az
utóbbi lett a győztes; mégis, midőn holtak hitték, az
öreg Mailanne marquis, ki szegény volt s kinek napjai
már megvalának számlálva s így halálának közeledtét
érezvén, nem akarta leányát férj és vagyon nélkül hátra-
hagyni. Mártha az utolsó pillanatig ellentmondott. Hosszu
és folytonos rábeszélés után végre, midőn vőlegényének
halálát hivatalos irattal bizonyították, engedett. Midőn végre
Jaques magáról életjelt adhatott, az esküvő már nyolcz
nappal előbb bevezgett ténynyé vált. Hazatértekor tompa
kétségbeesés fogta el, mivel Ambron grófné minden ha-
bozás és titkolódzás nélkül tudomására adta, hogy férje
hamis iratot használva, gyorsította az esküvő megtartá-
sát. Első felindulásában Jacques megakarta ölni a gróft,
s a világ legnagyobb fáradságába került, mig őt a gróffal
való párbajzsról, mint czéltalan eszméről lebeszélhettem.
Mégis ezen naptól kezdve halálos gyűlölet vert gyökeret
a két férfi keblében.

— 1872. évi október 15-én este egyedül voltam
itt. Az éj veszélyesnek ígérkezett, s valamint ma, ugy
akkor is holdtölte volt s üvöltött a szél. A hold fátyolo-
zott vala s a villám dörgött. Ugyanezen a helyen álltam,
a természet eme fönséges színjátékát csodálva, a midőn
egyszerre csak a villám fényénél észrevettem, hogy az
alattam kiálló keskeny sziklán egy ember áll.

— Ki az? — kérdém csodálkozva.

— Vonulj kissé hátrább, Pierre, — felelé egy
előttem teljesen ismeretlen hang.

Alig hogy visszahuzodtam, egy vashorog esett le
előttem s az erkély vasrácszatába fogódzott, néhány
pillanat mulva halásznak öltözve mászott fel a karzatra

Jacques d'Amage; oly vig kedvűnek látszott, mint már
régem nem.

— Megörültél? — kérdém nevetve, — hisz ugy jössz
hozzám, mint egy betörő vagy egy szerelmes. S minő
jelmezben! Az Isten szerelméért, mit jelentsen ez?

— Hallga! — felelé — komoly okaim vannak így
cselekedni. Mailleune-ba megyek.

— Mailleune-ba? — kiáltám — hisz ott senki
sincs!

— Bocsánat, de határozottan tudom, hogy Mártha
ma reggel oda egyedül megérkezett! Most tehát, mielőtt
hosszu utamra kelnék, a honnan talán sohasem kerülök
vissza, nem tudom megállani, hogy tőle egy utolsó „Isten
hozzád” nélkül távozzam. — Lakása a földszinten van.
Megzörgetem ablakát s ő azt kifogja nyitni. Beszélgetni
fogok vele s bucsuzom.

— Jacques — szólék komoly hangon — eljárásod
helytelen, kitudja, hogy d'Ambron, ki nejét gyűlöli —
mivel igen jól tudja, hogy szive még maig is a tied, s
ki emiatt téged is gyűlöli — nem akart-e ezzel mind-
kettőtöknek tört vetni?

— Mindenre, ami szent előtled, kérlek ne menj
ma Mailaune-ba!

— Drága jó Pierreom — válaszolá Jacques — vi-
szontlátás nélkül nem válok el Mártától, mégis légy
nyugodt; d'Ambron ellen megtettem minden elővigyázati
rendszerabályt.

— Gyorshajómmal nyolcz nappal ezelőtt Angolor-
szágba vitorláztam s ott azon határozott kijelentést tet-
tem, hogy Amerikába megyek. A londoni és párisi la-
pok pedig ezen kijelentésemet, továbbították. Ebből lát-
hatod, hogy mindenre gondoltam s d'Ambron külömben
is megvan győződve távollétemről, mert ellen esetben
nem engedte volna meg Mártának Mailleune-ba való
egyedüli utazását.

— Mindegy Jacques, aggódom s nagyon nyugta-
lan vagyok. Légy legalább elővigyázó. Fel vagy-e fegy-
verkezve?

— Fel! — válaszolá fogait csikorgatva — s jaj
neki, ha ott talál lenni.

— Ne bolondozzál! — kiáltám. — Mi czélja lenne
annak! Törvényszék elé kerülnél, te, az Amage-i her-
ceg! Kérlek ne menj oda!

— Isten veled!

Ellenvetésemnek véget-vetendő, a karozaton által
vetve magát, eltűnt.

8 járásba osztatnék be, még pedig úgy, hogy a járási székhely akként választatnék meg, hogy ott lehetőleg járásbírói székhely is lenne. Ily székhelyek lehetnének: *Rimaszombat, Nyustya* vagy *Tiszolcz, Nagyrőcze, Tornallya, Pohorella, Rozsnyó, Putnok* és *Ratkó*.

Ezt kívánja az igazságszolgáltatás s közgazgatás lehető széleskörűsége, olcsósága s vármegyénk, de különösen a vidékek minden egyes lakosának érdeke.

Nagyjában változva vármegyénk mikénti kikerekítését, közigazgatási tekintetben új járásokba való osztását, székhelyeinek megjelölésével együtt, — azt hiszem — általános óhajtnak adok kifejezést, hogy ez a terv, — mely a hivatalos körököt már régóta foglalkoztatja — minél előbb megvalósuljon.

Dr. Dienes Gyula.

Polgármester-jelöltek.

A leghatalmasabb alkotó, teremtő erő: a közszükség.

A szükség parancsoló hatalma üzi-hajtja az embert, a családot, a községet, az emberi társadalmat és az államot egyiránt a létért folytatandó küzdelemre, a jólét minél magasabb fokának elérésére. — A szükség azon vehemens rugó, mely végső esetekben sziklákat képes helyükből kimozdítani, — lehetetlenségből igen gyakran lehetségest elővarázsolni, — ha kell, lerombolni minden akadályt, mely a megvalósítás útjába gördül, hogy újvilágot, újrendet teremthessen az előtte elavultnak bizonyult ós-korszak romjain.

Ezen állításnak igazságát nagyon és fényesen igazolja alábbi közleményünk.

*

Rimaszombat város rövid néhány hó alatt kétszer maradt árván . . . két vezért vesztett. Folyó évi febr. hó 3-án a nyugalomba vonult fáradt öreg harczost, kiérdemült polgármesterünket, a város „Gyuri bácsi“-ját temettük s könnyeztük részvétellel, — már Szentgyörgyhavának 26-ik napján a helyére lépett ifjú polgármestert, az életének delén álló vasszorgalmu s akarat-erős férfiút, a reformok küzdelem sorompóba állott harczra kész jeles vezért, szegény jó Nagy Ferenczet földeltük, sirattuk el.

Szomorú, de igaz: hogy nagy a veszteségünk! . . . melynél csak Rimaszombat város jövő sorsa felett érzett aggodalmunk lehet nagyobb.

Üsoda-e tehát, ha árván maradt nehéz és szomorú helyzetünkben, a nagy veszteség fájdalomának hatása alatt városunk közönsége számtalan csoportokba összeverődve kíváncsian kérdegetik egymástól: „Mi következik most? . . . Milyen sorsnak néz a város élébe? . . . „Ki legyen, ki lesz most már a vezérünk?“

S a hány csoport, ugyanannyi polgármester-jelöltnek a nevét bocsátja a hír szárnyaira. Az egyik a jelenlegi helyettes polgármestert: Kishonthy Gyula városi ügyészt, a másik Badiny Gyula főkapitányt, a harmadik Lukács Gézát, a negyedik Percz Samut, majd mások ifj. Süteő Istvánt, dr. Kovács Lászlót, Bodon Józsefet, Bernáth Istvánt szeretnék a megfűlt polgármesteri székbe ültetni. Az iránt azonban egyik csoport sincs tisztában, hogy a felsorolt jeles férfiak közül vajjon ki fogadná el a jelöltet? . . . Ki vállalkoznék közülük Rimaszombat város jövő sorsának bölcs és erélyes irányítására?

Az egyes csoportok szétoszlának, majd ismét újak verődnek össze, de hogy ki legyen hát Rimaszombat város polgármestere? . . . arról komolyan beszélni alig mernek.

Rimaszombat város tanácsa és képviselőtestülete maga is azon nézetben van, hogy a megfűlt polgár-

II.

— Féltizenkettőig álltam itt. Némán s mozdulatlanul, a midőn baloldalt felől, a tengerpart inneni közelében, alig kétszáz méternyi távolságban három puska-durránásnak hangja üt meg füleimet; vajjon Jacques volt-e ki d'Ambron-nal találkozott, avagy a csempészek harca-e a vámbívatnokokkal?

— Örült gyorsasággal ereszkedém le a Jacques által hátrahagyott kötélre. A földön fekvő testet beten vagy nyolcezan vették körül. Erősen félrelökve őket — a holdvilágánál — megismertem, homlokán vérző sebbel, d'Ambron grófot.

— Mi történt itt? Ki tette ezt? — kérdém az iszonyodás hangján.

— Hogy ki tette ezt, uram? — felelé a gróf egyik erdőre — valószínűleg egy vadász, kit sehogysem tudtunk felismerni.

— S mi történt a tettel?

— No annak ugyan nem a legjobb dolga van! A tengerpartról lezuhant a mélységbe s ha golyóink nem ölték meg, akkor az esés alkalmával biztosan összezuódott. Majd csak megtaláljuk holttestét holnap, ha csak a tenger hullámai nem mossák el.

D'Ambron gróf fölé hajolva felemelém fejét. Holtnak látszott. Mindennek dacára — nem tudom miért — egy fűszállal szondálni kezdtem a sebet; a fűszál a csontban fennakadt s ezzel egy időben a sebesült mély sóhajt hallatott.

— Hála az Istennek! — kiálték. — Azt hiszem félelmünk korai és hiábavaló volt!

Lakásomról hozottt szőrszák-, terítő- és párnákból készített kényelmes nyugágyra fektetve a sebesültet, elindultunk. D'Ambron ezalatt ájulásából magához jött, de mindegyre félbeszélte, utközben kikérdeztem La Brauche-t az első erdőrt s az a következőleg beszélt el azt, amit tudott.

— A méltóságos ur, kit senkisémet várt a kastélyban, hét óra körül a vadászakba érkezett s itt a kert bejáratánál lakott La Brauche.

La Brauche-t azonnal — miután jelenlétéről a legnagyobb titoktartást ajánlotta — a keze alatt levő erdőörökért küldte. Nagy és kerülő utakon a vár elé kerülve, a bozóthoz rejté őket. A gróf ur közlései igen homályosak valának; ma vagy holnap éjjel egy rabló-

mesteri állás betöltését az általános tisztújításig el kellene halasztani. Mi is helyeseljük e felfogást. Mert Rimaszombat város érdeke egy kívánja, hadd legyen elég ideje a város közönségének alaposan meghányani-vetni azon nagyon is fontos és időszerű kérdés megoldását, hogy a város jövő adminisztrációja a mai modern kívánalmaknak megfelelően miképen volna a leghelyesebben rendezhető. Mindenesetre felette kívánatos, hogy a városi tisztviselői állások újból szervezése és a tisztviselők fizetésének rendezése jóval az általános tisztújítás bekövetkezése előtt kellő körültekintéssel és megfontolással végleges megoldást nyerjen, annál is inkább, mert csakis ez biztosíthatja a városi tisztújítás sikerét.

A szükség törvényt ront. Rimaszombat város érdeke és jövő sorsa azt kívánja: „hogy a megfűlt polgármesteri szék betöltése az általános tisztújításig elhalasztassék!“

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete f. hó 6-án Kishonthy Gyula h. polgármester elnöke alatt közgyűlést tartott, melyen az új építési szabályrendeletre nézve kimondották a Lukács Géza indítványa folytán, hogy az új szabályrendelet 1902. január 1-én lép életbe, azonban átalakítások és új építkezések már csak az új intézkedések figyelembe vételével engedélyezhetők. A szabályrendeletet különben sokszorosítják és ki fogják osztani.

Ezután Kishonthy Gyula bejelentette a város polgármesterének: Nagy Ferencnek április 24 én bekövetkezett gyászos elhunytát, s szép szavakkal, meleg hangon méltatta azt az odaadó, lelkes munkásságot, melyet az elhunyt városunk közügyei érdekében kifejtett. Elnök indítványára a közgyűlés kimondta, hogy nagy balottja emléket és érdemeit jegyzőkönyvileg megörökíti, s ezt, valamint a képviselőtestület őszinte részvétét a mélyen sujtott családdal jegyzőkönyvi kivonatban közli. Az állás végleges betöltésére nézve az a javaslat tétetett, hogy az a januárban megejtendő tisztújításig helyettesítés útján töltsék be, s erre nézve az alispáni hivatal kerestessék meg. A közgyűlés hozzájárult ehhez, s tudomásul vette azt a bejelentést is, hogy a városhoz a gyász eset alkalomból számos helyről, többek között: Szegedről, a Rima-murány salgótarjáni vasmű részvénytársaságtól, a losonci katonai tisztikartól, Dobsina és Losoncz városoktól stb. stb. részvétlirat érkezett.

A képviselőtestület az iparhatósági biztosi teendőket a városi főjegyzőt: dr. Kovács Lászlót bízta meg, május elsejétől utalványozta részére az évi 400 korona személyi pótlékot, s elfogadta a városi m. kir. állami állatorvosnak, mint vágatási biztosnak a szemledijakra nézve megállapított teleket.

A régi vármegyeháznak a pénzügyigazgatóság részére f. é. nov. 1-től leendő átadására vonatkozó szerződés is beterjesztetett, de ennek végleges megszövegezése még ez alkalommal nem történt meg, s azzal a h. polgármester és a tanács megbízott.

Élénk vitát provokált a város tulajdonát képező s a Kurinez pusztán levő 50000 négyszögöl u. n. „Nyilas“ rétek bérbeadásának ügye. A réteket ugyanis árverésen akarták bérbeadni, de az eddigi bért, 1260 koronát, a kurinezi földmives iskola árverésen kívül felajánlotta, s így a tanács azt véleményezte, hogy a szerződés az állammal kötéssék meg hat évre. Ivanics Mihály és társai tamásfalai lakosok azonban 1386 koronáról szóló ajánlatot tettek, s így került az ügy a képviselőtestület elé. Egymást érték a felszólalások pro és kontra, s Baksay István, Lukács Géza, Badinyi Gyula, Molnár József, Institorisz Endre, Süteő István, Abonyi Pál alaposan foglalkoztak a szönyegen levő kérdéssel, melynek közmegegyezésre való elintézése felette kívánatos. A felszólalók közül többen a lakosság egy részének érdekeit látják veszélyeztetve azzal, hogy a marhák legeltetésétől elesnek, többen viszont azt az előnyt helyezik előtérbe, hogy a rétek szakszerű és gon-

banda készül a várba hatolni, társaik egyike egy szép csomó pénzért elárulta tervüket; az erdőörök által képezett tömör arcvonalon keresztül bocsajtva, élve vagy halva kézrekerítendők.

Tíz óra lehetett, midőn a száraz levelek közeledő lépések zaját árulák el. Az erdőörök egyikének véletlen mozdulata vagy egyéb körülmény volt-e jelenlétünk árulója, nem tudom, de annyi bizonyos, hogy a lépések által okozott zaj rögtön megszűnt s alig néhány pillanat elteltével azok távolodását lehetett kivenni. Erre a gróf ur erdőöreiből utána iramodott s kezdetét vette a legádázabb hajsza. A sötét éjben mit sem lehetett látni; a menekülő lépteinek zaja tisztán volt kivehető. Így érkezünk a kert faláig, melyen az üldözött egy ugrással átvette magát. A gróf ur még ott is nyomában.

Midőn a tengerparthoz érkeztek, a felhők mögül elő bujt a hold és ők egymást színről-színre láthatták. Az üldözött még mindig menekült és egyenesen a tengernek vette útját. Végre a kiálló szirt végén megállt és megfordult. A gróf ki, husz-harmincz lépésnyire lehetett tőle, kétszer is lőtt de nem talált. Erre az idegen is lőtt — ő is fel volt fegyverkezve — és a gróf találya összeesett. Ugyanabban a pillanatban az erdőörök is lőttek, s midőn a füst eloszlott, az idegen is eltűnt. Akár találya lett, akár nem, annyi bizonyos, hogy nincs az élők között; mivel vagy a golyók — vagy esése biztos halált okozott.

Az erdőör befefejezvé elbeszélését Maillanne-be érkezék.

Első dolgom volt a sebesültet az időközben megérkezett orvos gondjaira bízni; magamat ajánlva a tengerparthoz siettem.

Egy időben fogott el a félelem és remény; mert ha Jaquot a gróf és a erdőörök lövései kikerültek, akkor bizonyos, hogy gyorshajójának fedelzetén van; mivel rendkívüli ügyessége mindenkor képessé tette őt arra, hogy a szirtől biztosan lecsuszassék.

Mi történnék akkor, ha lelőtték vagy megsebeztek? akkor teste mindenesetre a szirt lábánál fekszik, mivel a tenger hullámai ezen helyről el nem moshatják.

Az egyik kiálló szikla végére ülve, három kintteljes óran keresztül vártam mindaddig, míg csak pirkadni nem kezdett s én minden veszély nélkül lefelé kuszhattam.

Semmi sem irhatja le nekem kimondhatatlan örömemet, melyet akkor éreztem, midőn a szikla lábához

dos művelés által értékükben sokat nyernének. Az is kifejezést nyert, hogy közösség vagyonáról lévén szó, az árverést meg kell tartani. A kérdés alapos elbírálása és jelentéstétel céljából Molnár József, Lukács Géza és Süteő István tagokból álló bizottság küldetett ki.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

Esküdtszéki tárgyalások.

A helybeli kir. törvényszéknél az esküdtszéki fő-tárgyalások f. hó 6-án vettek kezdetüket a közönség élénk érdeklődése mellett.

Az első napon szépszámu, intelligens hallgatóság foglalta el a helyeket, a második napon azonban telve volt a közönség részére tartott hely iskolás fiukkal, kiknek az esküdtszéki tárgyalásokra való bebozsátását egyáltalán nem helyeseljük.

Az első napon a bíróság elnöke: *Kubinyi* Aladár volt, s bírakként *Medveczky* Sándor és *Altdorffer* István működtek. A jegyzői tollat: dr. *Fülöp* Dezső vitte. A vádhatóságot: dr. *Mészáros* István kir. alügyész képviselte s a vádlottat: dr. *Király* Kálmán tornallyai ügyvéd védte.

A vád az volt, hogy *Lenkey* Benjamine szül. Osváld Amália 44 éves imolai lakos, kinek férje 12 év óta Amerikában van, 1900. június 1-én felment a padlásra, ott megszülte gyermekét s aztán beletette egy zsákba az újszülöttet, követ tett mellé és bedobta a kenderáz-tatóba.

A vádlott tagadta tettét, s azt állította, hogy a gyermek halva született. A boncolás azonban kiderítette, hogy a gyermek élt, s így elmettetett a vád az anya ellen szándékos emberölés címén.

Több tanu után dr. *Zehery* István törvényszéki orvosszakértőt, s dr. *Gaál* Gusztáv és *Velky* Károly boncoló orvosokat hallgatta ki az esküdtszéki bíróság, kik határozottan állították, hogy a magzat élve született, s halálának okát fulladás idézte elő.

A tárgyalás az esküdtszék megalakításával vette kezdetét, előbb azonban a vádlott Lenkei Benjamine Osváth Amália nacionaléja vétetett fel. Az esküdtszék tagjaiul miután a védő 8, a vádhatóság 9 esküdttel utasított vissza, kisorsoltattak: Bobok Tivadar, ifj. Szentmiklóssy Kálmán, Szevényi János, Kresnye János felső, Barányi Gusztáv, Draskóczy László, Kolbenheyer Gyula, Konez Károly, Smegner Károly, ifj. Turóczy Miklós, Lenner Gyula, Széplaky Lajos.

A bizonyítási eljárás elején felolvastatt a vádirat, majd kihallgattatt a vádlott, ki úgy adta elő a tényt, hogy a padlásra ment, s ott hirtelen rájöttek a szülési rohamok, kiáltozott, de segítségére nem jött senki, aztán elájult és többre nem emlékezik, csak estefelé jött magához.

A tanuk és szakértők kihallgatása után délután került a sor a plaidoyekre. Előbb a bíróság megállapította az esküdtek elé terjesztendő következő két kérdést:

1. Bűnös-e *Lenkey* Benjamine szül. Osváth Amália abban, hogy házasságának tartama alatt 1900. évi június hó 1-én Imolán született gyermekét anélkül, hogy öntudatlan állapotban lett volna, ölési szándékkal, de előre megfontolt szándék nélkül életétől megfosztotta. Igen-e vagy nem?

ha nem: 2. Bűnös-e *Lenkey* Benjamine abban, hogy 1900. évi június 1-én Imolán született gyermekének, azon gondatlansága által, hogy a szüléshez szükséges segélyről nem gondoskodott, — halálát okozta. Igaz-e vagy nem?

Azután dr. *Mészáros* István kir. alügyész jogi érvekben gazdag s alapos készütségre valló vádbeszédét mondotta el, melyben a vád adatait nagy gondal csoportosította és helyesen megvilágította; s a vádlottat szándékos emberölés büntetésében vétkesnek kéri kimondani. Majd *Király* Kálmán védőügyvéd szolt védeence érdekében, s a súlyt leginkább az orvosszakértők véle-

érve, ott holttestre nem akadtam. Gyorsan a kikötőbe siettem s ott legnagyobb örömmre a gyorshajót már nem találtam.

Nyolcz nap múlva D'Ambron gróf ismét talpra volt állítva s Mártha sohasem tudta volna meg a valót, ha férje a bosszu érzetétől indítatva, azt el nem mondja neki.

III.

— Hát a herceg? — kérdém izgatottan. — A herceg? Azóta senki sem hallott róla. Hat hó elteltével D'Ambron párbajban életét vesztette. Első s szent kötelességemnek tartottam a világ összes követéhez címére levelet küldeni. Egyik levél követte a másikat s én hiába vártam feleletre! Valószínűleg hajótörést szenvedett s így mult ki drága barátom!

Mialatt La Vieuxville beszélt, azalatt künn a vihar újból dühöngeni kezdett. A menydörgés bömbölt és a villámok szakadatlan láncolatban cikáztak a Nagy Ozeán felületén. Elni kezdett s mi a szobába vonultunk vissza.

— Azóta, — mondá Pierre szomoruan — ama borzasztó éj emlékére, mig csak nem pirkad, virrasztok s az ablakokat nyitva tartom.

Iszonyu esattanás, vakító fényességtől követve, vágta el beszédének fonálát.

— Akár csak három évvel ezelőtt — éppen úgy mint három évvel ezelőtt!

Alig fejezé be szavait midőn az erkélyre esett nehéz tárgy zöreje üt meg füleinket. Mint valami varázserőtől megkapva ugrott fel La Vieuxville ültéből s arca halotthalvány lett. Arczával az ablaknak fordulva oly erővel fogta meg karomat, hogy fájdalommal felsziszszentem.

— Akár csak három évvel ezelőtt! kiálta ismét. Szavainak kiejtésével egyidejűleg egy férfi lett lát-hatóvá s utánna könnyedén egy férfi ugrott az erkélyre.

— Jacques! Jacques! kiálta hangosan La Vieuxville.

Testestül-lelkestül az vagyok, kedves barátom, mondá szomorú hangon D'Amage herceg, barátját megölelve; mielőtt végkép távoznám, mégégy szer látni vágytalak . . . vágyakoztam továbbá megtudni, hogy mi történt azzal, kit sajnos, akaratomon kívül oly gyorsan özvegygyé tettem, s a kit épen ezért soha sem szabad látnom többé.

Pierre szólni akart, a felindulás azonban annyira

ményének kritizálására fektetve kijelentette, hogy azokat tendenciozusnak tartja és figyelembe nem veheti; s miután pozitív bizonyíték nincs, szánalmat és felmentést kér védenze részére.

A vádhatóság ríposztja, s a védő újabb felszólalása után az esküdtzék visszavonult, s a tanácskozás után főnökük: *Lenner Gyula* közölte a verdiktet, mely szerint az első kérdésre 7-nél több szavazattal nemmel, a második kérdésre egyhangulag igennel szavaztak az esküdték.

Ennek alapján a kir. esküdtbírósg a vádlottat a 292. §. alapján gondatlanságból okozott emberölés címén 4 havi fogházra ítélte; a vádlott megnyugodott.

A második napon, kedden, halált okozó súlyos testi-sértés büntette miatt *Horváth János* kiettei lakos állott az esküdtbírósg előtt.

Ez alkalommal szintén *Kubinyi Aladár* elnökölt: bírák voltak: *Vozsary György* és *Cseh István*. Jegyző: *Fodor Zoltán*. A vádat ismét dr. *Mészáros István* képviselte: a védelmet dr. *Vámos Béla* vitte.

A vádlott *Horváth János* 36 éves hrussói születésű, kiettei lakos, róm. kath. napszámos, büntetve volt. 1893 ban szándékos emberölés büntetéseért 3 évre és 6 hónapra ítélték s 3 évet le is ült a szegedi Csillag-börtönben.

Az esküdtzék tagjait tárgyalásra kisorsoltattak: *Czibur Pál*, ifj. *Szentmiklóssy Kálmán*, *Horváth Zoltán*, *Cseh István*, *Matolay Bertalan*, *Kolbenheier Gyula*, *Lenner Gyula*, *Molnár Ferencz*, *Smegner Károly*, id. *Borzy András*, *Bobok Tivadar*, *Tóth József*.

A vád az volt, hogy *Horváth János* 1900. nov. 18-án este Kietten, *Stefanik Katján Györgyöt* az öz. *Kuref Károlyné* koresmája udvarán egy bottal sértési szándékkal hátulról kétszer úgy fejbeütötte, hogy az a szenvedett sérülések következtében meghalt. A dolog előzménye pedig az volt, hogy a koresmában bepálinkáltak, aztán *Stefaniknak* már nem akart a koresmárosné pálinkát adni, mire ez rátámadt az asszonyra, kit *Horvát* és társai védelmükbe vettek, mert *Stefanik* késsel megakart szurni. Az asszony védője *Horváth János* aztán egy bottal összeverte a különben is közveszélyes embert s kitaszította a koresmából az udvarra. Ekkor a kilökött ember fenyegetőzött, hogy felgyújtja a falut, mire támadói megkötözték őt s ott hagyták az udvaron, a szalmán fetrengni. Ezután *Horváth János*, *Podhoresik György* és *János Petrás Mihályhoz* mentek, s ide hajnali 3 órakor a koresmából pálinkát hoztak; ekkor *Stefanik* már halva volt.

Ez volt a vád, melyből vádlott csak annyit ismert be, hogy ő az elhalt *Stefanikot* fütőkös botjával megverte, de a fejsértést tagadta s ezt nem is bizonyította csak egy tanu: *Piljér György*, kiről a vádlott azt állította a bizonyítás során, hogy az elhalt *Stefanik* fejét ő ütötte a koresma előtt lévő éles köhöz.

A boncolás, — mint ezt a tárgyalásra beidézett *Dr. Zehery István* és *Dr. Kármán Aladár* szakértők most is megerősítették — beigazolta, hogy a halált koponyarepedés és agysértés okozta, mely ütésnek következménye volt. Az elhalt *Stefanik* hulláján még három szurt seb és egy nagyfokú zúzódás találtatott.

Több tanut hallgattak ki, s délután a szakértők véleményének meghallgatása, és a kérdés megállapítása után dr. *Mészáros István* kir. alügyész reasummálta a tényállást s a beszámíthatlanságot és önvédelmet kizártának tartván, nagy figyelem mellett előadott lendülettel beszéde végén a vádlottat halált okozott súlyos testi sértés büntette miatt elítélni kéri, hogy a megsértett jogrend helyreállíttassék.

A védő *Vámos Béla* szép jogi készséggel és lélektani alapon fejtegette a tényállást, s védenzét ártatlannak tartja már azért is, mert a tanuk közül csak egy vallotta, hogy a fejre mért ütést látta, s ennek vallomása sem megbízható. Az összes tanuk igazolták, hogy mindnyájan ittasok voltak, s azt is, hogy az elhalt *Stefanik*

erőt vett rajta, hogy képtelen volt csak egy szót is szólani. Hosszu szünet után végre is szóhoz jutván, örömtől duzzadva kérdé:

— Hát te még mit sem tudsz? egyetlen egy levelemet sem kaptad meg?

— Semmit! Az emberek társaságát kerülve a tengeren álnév alatt vitorláztam minden cél és irány nélkül! . . . Beszélj hát! Mi történt? Az Isten szerelmére kérlek, szólj, beszélj!

— Néhány szóval elmondá *La Vieuxville* a történeteket, melyeknek hallására új élet kezdett *D'Amage* herceg ereiben pezsegni.

— Istenem! sohajtott, mialatt a pamlagra veté magát. E szerint tehát mégis boldogok lehetünk?!

Gyorsan közeledő léptek zaja hallatszott s egy szolgáló lépett be.

— *D'Ambron* grófné, *Márki ur.* *Lovai eme* borzasztó időtől annyira megbokrosodtak, hogy Isten kísértés lenne velök tovább mennie . . .

A herceg felkelt, mialatt *La Vieuxville* a grófné elé sietett.

Gyorsan a szomszéd szobába tuszkoltam a herezeget s alig hogy elfedett bennünket az ajtó kárpitja, a midőn a másik ajtón a grófné lépett be.

— Ön igen meg van hatva, *Pierre* s úgy látom ön sem felede el ezen szomorú évfordulót. Köszönöm önnek barátom, köszönöm!

— *Mártha* — felelé *Pierre* az elérzékenyedés remegő hangján: *Kegyed* sokat szenvedett; de vihar után jön a derű . . . *Bátorság!* Legyen erős! *Bátorság*, biztos híreim vannak *Jacques*-ot illetőleg.

Még most is hallom az örömteli kiáltást, melyet *D'Ambron* grófné tett. *Inogni* kezdett s *Pierre* a legközelebbi székhez vezetett.

— Tudja meg, — folytató *Pierre* — ő irt nekem . . . ő vissza jön . . . ő itt lesz.

— Hívja be őt kedves barátom! — kiáltá a grófné. — Hívja be már őt . . . érzem, szívem mondja, hogy ő itt van! . . .

Egy hó elteltével *Mártha* és *Jacques* mennyegzőjét ünnepelték meg. *Pierre* és én voltunk a vőlegény tanúi.

Lintz Géza.

valóságos réme volt a környéknek, ki az egész falut koldussá tette volna. Az esküdték jó szívűek appellált, s miután védenze bűnösségét igazoló biztos adat a bizonyítás során fel nem merült, kéri védenze felmentését.

Ezután az elnök *Kubinyi Aladár* gondosan, világosan megmagyarázta az esküdtéknek a kérdést, mely így szólt:

Bűnös-e *Horváth János* abban, hogy Kietten 1900. nov. 18-án este anélkül, hogy ittasságtól öntudatlan állapotban lett volna, *Stefanik Katján Györgyöt* egy doronggal sértési szándékkal kétszer fejbe ütötte úgy, hogy ezáltal a sértett halálát okozta? Igen-e vagy nem?

Az esküdtzék visszavonult s a tanácskozás után meghozta verdiktjét, mely a feltett kérdésre nemmel felelt s így az esküdtbírósg a vádlottat felmentette.

A kir. ügyész az ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be, a bíróság azonban ennek nem adott helyet, mire az ügyész az elutasító határozat ellen is semmisségi panasszal élt.

A harmadik napon — szerdán — *Kurcsik Márton* *András* klenőci lakos állott az esküdtbírósg előtt, mely azért vonta felelősségre, mert f. évi február havában *Lászka Pált* egy fejszével úgy ütötte fejbe, hogy a sértett néhány napi szenvedés után az agyronesolás következtében meghalt.

A bíróság elnöke e napon *Medveczky Sándor* volt, bírákként *Cseh István* és *Kálniczky Géza* hivattak be. A jegyzői tollat dr. *Fülöp Dezső* vitte, a vádhatóságot dr. *Hányi Győző* kir. ügyész képviselte, a védő dr. *Cziner Miksa* képviselében *Vámos Béla* jelent meg. — Az esküdtzék tagjait kisorsoltattak: *Czibur Imre*, ifj. *Turóczy Miklós*, *Cseh István*, *Zachar Gusztáv*, *Draskóczy László*, *Báthory László*, *Kolbenheier Gyula*, *Barányi Gusztáv*, id. *Lengyel Pál*, *Fáy László*, *Tóth József*, *Széplaky Lajos*.

A főtárgyalás elején a védő azt a kérelmet terjesztette elő, hogy a vádlott elmeállapota a tárgyalás során orvosszakértők által figyelembe ne legyen véve. A bíróság a kérelemnek helyt adott s dr. *Löcherer Tamás* és dr. *Meskó Miklós* meghívását elrendelte. Utóbbi meg is jelent, előbbi azonban — a megjelenésben akadályozva lévén, a törvényszéki orvos bizatott meg a megfigyeléséről. Dr. *Meskó* a szakértői esküt nyomban letette, s ezután kezdetét vette 11 óra tájban a bizonyítási eljárás, mely déli 1 órakor ért véget. Tíz tanut hallgattak ki, s délután került a sor dr. *Zehery István* és dr. *Kármán Aladár* boncoló orvosok kihallgatására. Lapunk zártakor még nem nyert befejezést a tárgyalás.

Hírek és vegyesek.

Előkelő vendégek tartózkodtak a multkor városunkban. A kir. törvényszék hivatalos megvizsgálása céljából tolyó hó 2-án ideérkezett berezelli *Berszély Jenő*, a kassai kir. ítélőtábla elnöke *Hirhäger Imre* kir. albíró kíséretében s az ügyvezetést alaposan és nagy figyelemmel megvizsgálva, a tapasztaltak felett teljes megelégedésének adott kifejezést a kir. törvényszék kiváló és érdemes elnöke: *Kubinyi Aladár* előtt. A tábla elnökének tiszteletére a kir. törvényszék és járásbírósg bírái és jegyzői s a kir. ügyészek folyó hó 4-én este a *Három Rózsán* társas vacsorára gyűltek össze, s itt élénk ovációban részesítették a vendéget: *Berezelly Jenőt*, ki vasárnap 5-én reggel városunkból elutazott. — A másik előkelő vendég a posta- és táviridhivatalban tartott vizsgálatot. *Bene Róbert* kassai kir. posta- és táviridagazgató folyó hó 3-án este érkezett városunkba s *Erdélyi* titkár kíséretében másnap 4-én reggel megjelent a postahivatalban. Itt az ügykezelést apróra megvizsgálta s mindent a legnagyobb rendben talált. — Mi mindenkor teljes elismeréssel és dicsérrel konstátálhatjuk, hogy egy bíróságainknál, mint a posta- és táviridhivatalnál az ügyek lelkiismeretes pontossággal intézettek, s a hivatalok vezetősége nemesak a közönség, de a felsőbb fórumok elismerését is méltán megérdemli.

A májusi csillaghullásból, melyet a katonaságnál évente nehezen várnak, ez idén a helybeli m. kir. állami mentelepnek is jutott, amennyiben báró *Babarczy Géza* hadnagy május 1-én főhadnaggyá léptettetett elő. A fiatal főhadnaggyot ismerősei szívélyesen gratuláltak.

Szerkesztőváltozás. A „Sajó-Vidék“ rosznyói hetilap jeles tollu felelős szerkesztője: *Komoróczy Miklós* lemondott a lap vezetéséről, mint ezt a legutóbbi számban sajnálattal olvassuk. A lap közleményeért ideiglenesen a kiadó *Herrman István* vállal felelősséget.

A polgármesteri állás helyettesítés útján való betöltésének határidejűl vármegyénk alispánja f. hó 11-ét tüzte ki, mikor is a városi képviselőtestület közgyűlésén az alispán fog elnökölni s megállapodás jön létre az állás ideiglenes betöltésére nézve.

Halálozások. A lefolyt héten ismét sokat zúgtak a gyászt jelentő harangok. F. hó 3-án meghalt *Burghardt Lászlóné* helybeli ismert nevű szabónő 42 éves korában, s 4-én temették el nagy részvétellel.

Gecs István polgártársunkat is újabb gyász érte, amennyiben fia, a 20 éves *Géza* hosszas betegség után f. hó 3-án elhunyt. Temetése élénk részvét mellett f. hó 5-én ment végbe.

Tóth Gusztáv helybeli jóhirű pékmestert és családját mélyen lesújtotta leányának *Arankának* f. hó 4-én szombaton, élete tavaszán bekövetkezett elhunytja. A kedves leány hült tetemeit f. hó 6-án helyezték örök nyugalomra az ismerősök nagy részvéte mellett.

Farkas *Abrahám* tekintélyes földbirtokost és családját is újabb gyászra sújtotta le. Kisesoltói és pelsőzi *Ragályi* *Abrahámné* szül. pelsőzi *Hámos Matild*, *Farkas* *Abrahám* anyósa f. hó 5-én 80 éves korában *Balajton* elhunyt. A tisztas matrona halála széles körökben őszinte részvétet keltett.

Mindszenty *Kálmán*ét, a gömörmezei nép- és iparbank könyvelőjének nejét, gyászba borította édes anyja: öz. *Rusznagy* *Gusztávné* szül. *Dubraviczky* *Etelkának* f. hó 5-én 63 éves korában *Zádorháza*n bekövetkezett elhunytja. Kedden, 7-én temették el az elhunytat a község és környéke részvéte mellett.

Öz. *Flaskó* *Györgyné* volt feledi földbirtokos özvegye — mint halljuk — szintén elhunyt f. hó 4-én Füleken.

Az elhunytak nyugodjanak békében s legyen emlékeztetük áldott!

Az orvosok és gyógy-zerészek gyűlése.

A gömörmezei orvos-szövetség és orvos gyógyszerész egyesület közgyűlését folyó hó 21 én városunkban a nyári kaszinó helyiségében tartja s a közgyűlés után közbeled lesz. A résztvevő vidéki tagok ez uton is kérének, hogy az ebéden való részvételüket dr. *Kármán* *Aladár* titkár-nál szíveskedjenek folyó hó 20-áig bejelenteni.

Térzene. Az *Oláh Gyula* vezetése alatt álló helybeli jól szervezett zenekar, mely az idei nyáron is *Alsó-Tátrafüreden* fogja a klímatis fűrdő vendégeit szórakoztatni, elutazása idejéig városunk közönségének azzal szövetet, hogy a főtéren minden kedden és pénteken térzenét ad. Ezenkívül még hetenként: csütörtöki napon a *Széchenyi* kertben játszik a zenekar.

A ref. egyház kántorválasztás ügye. A helybeli ev. ref. egyháznál megüresedett kántori állásra hirdetett pályázat fényes eredményre vezetett, a mennyiben a jelzett állás elnyeréséért 25-en pályáztak az ország minden vidékéről, kik között igen sok jeles képzettségű zenész van. Az egyháztanács e hó 5-én ült össze s elhatározta, hogy a május 22-én megejtendő próbára a pályázók közül ötöt meghív.

A Dickmann-féle italmérségi jog ügyére vonatkozólag lapunk mult számában megjelent közleményre *Dickmann*-testvérek aláírásával hosszabb választ kaptunk, melyet azonban nem akarunk közölni azért, mert ez az ügy lapunkban pro et contra már eléggé meg volt vitatva, s azt különben sem mi, hanem az arra illetékes hatóság dönti el. Ettől eltekintve, még azért sem tartjuk közreadhatónak a *Dickmann*-testvérek beküldött felszólalását, mert annak tulnyomó része nem a mi közleményünkre, hanem egyik lapársunk hasábjain megjelent nyilatkozatra vonatkozik.

Vettük a következő levelet Tamásfalából:

„Tekintetes szerkesztő Ur!

Kérek bocsánatot, hogy alkalmatlanságot csinálók, de ezt a dolgot csak nyilatkozással lehet kérem megperálni. — Mert kérem alássan, a mi nem járja az még sem járja. — Tetszik tudni, hogy van nekünk rezesbando. Más nem tud magának rezes bandát csinálni, mi csináltunk magunknak rezesbando. Bandatagok mind kömivesek, trombitákat hozattuk *Pestről*. — És kérem ez a banda, a kit mi csináltunk, nekünk soha nem játszik. Mi nem halljuk rezesbandát csak mikor tanulnak, meg trombitát tisztit. Egyszer jhallottuk csak koresma előtt. Az igaz hogy akkor nagyon jól muattunk. Még olyan verekedés nem volt kérem Tamásfalán. — De hát mi akarunk máskor is mulatni, ne csak ur mulassa magát. Rezes banda meg nem akar nekünk többet játszani. Rezes banda bált csinál *Három Rózsán*, rezes banda placmuzikol piaczon *Szombatba*, rezes bandát megfogadja vadásztársaság *Szombatba*. — Ez kérem nem jó. Rezes banda győjön Tamásfalára placmuzikolni. Urak *Szombatba*, ha akarnak magoknak rezes bandát hallgatni, csináljanak. A kit mi csináltunk rezes banda, az nekünk való. Vagy mi, kérem alássan. — Tisztelettel *H. P.*“

A tavaszi vizáradás két helyen is jelentékeny károkat okozott ez idén. Mint halljuk, a sajpőspökii püspöki uradalom és a rimaszécsi malom gátját elsodorta a vizáradat, s a malmot is megrongálta, úgy hogy a viz által megbontott rimaszécsi malomban szünetel a munka, s a sajpőspökiiiben is mintegy 4000 frt ára kárt tett a bős elem.

Általánosan elismerik úgy nálunk, mint külföldön, hogy a *Mauthner-féle* gazdasági és kerti magvak gyakran háromszor akkora termést adnak, mint sok másféle magvak. Különösen impregnált csillaggyejű repamagjai ritkítják párukat és össze nem tévesztendők más utánzott hasonló védgyejű, de nem impregnált repamagokkal. A *Mauthner-féle* magok tehát felülmulhatlanok és gazdáink csak helyesen cselekszenek, ha magszükségletüket mindig *Mauthner* féle magokkal fedezik.

Egészségügyi kimutatás. A vármegye tisztii főorvosának április havi jelentése szerint április 1-től április 30-ig terjedő időszakban előfordult fertőző megbetegedés: vörheny: *Rozsnyó* 3 (megh. 1), *Závadka* 6 (megh. 1), *Meleghegy* 2, *Hárskut* 1; kanyaró: *Putnok* 2; ronsoló toroklob: *Nagyrócze* 1 (megh. 1), *Sumjác* 1, *Rákos* 3 (megh. 1), *Imola* 1 (megh. 1); fültömrigylob: *Rozsnyó* 8; hasi hagymáz: *Jolsva* 1 (megh. 1), *Nandrás* 1, *Klenőcz* 4, *Nyustya* 2, *Szeleze* 2, *Tiszolez* 1, *Hosszuszó* 1, *Putnok* 1, *Ragály* 2, *Zádorfalva* 1.

Hangverseny. A *likér-nyustyai* dalkör folyó hó 18-án a *likéri* tisztii kaszinó nagytermében a *likéri* ág. hitv. ev. templom javára jótékony célú hangversenyt rendez. Belépti-díj személyenként 1 korona.

A tűzoltók vasárnap kora reggel érdekes gyakorlatot tartottak a gyakorló-téren s aztán a tamásfalvi fűvő-zenekar indulójának harsogása mellett vonultak be a városháza udvarára. A menetnek persze sok nézője és kísérője volt.

Felelős szerkesztő: **RÁBELY MIKLÓS.**

UHRIN JÁNOS

czipész

Rimaszombat, Kossuth-utca 6-ik szám.

Lakásváltoztatás.

Van szerenésém a n. é. közönséget, értesíteni, hogy folyó évi május 1-től

lakásomat és czipész-műhelyemet a **Kossuth-utca 6. szám** alatti házba helyeztem el, hol is mindenféle **uri-, női- és gyermek-lábbelit** a legjutányosabb árban készítek és **javitásokat** elfogadok.

Főtörekvésem mindenkor az leend, hogy olcsó, gyors és pontos kiszolgálás által megrendelőim megelégedését kiérdemljem és azt magam részére biztosítsam.

A t. cz. közönség pártfogását kérve, vagyok Rimaszombat, 1901. május 1.

kiváló tisztelettel

UHRIN JÁNOS.

Jövedelmező állás.

A „**trieszti általános (Generali) biztosító-társaság** rimaszombati főgynökségéhez **azonnali belépésre** kerestek egy **külhivatalnok**, a ki a biztosítás minden ágazatára, az üzletszerzésre és egyuttal szervezésre vállalkozik. Javadalmazás 180 kor. havi fizetés és 12 korona napi utazási átalány. Pályázatok alanti czimre kéretnek, ahol az állás iránt személyesen értekezhetni lehet.

KOHN ALBERT,

fakereskedő és a „Generali” gömörmezei főgynöke.

Hirdetmény.

475. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék felhívja mindazokat, a kik **néh. Beliczky Viktor** közjegyzői biztosítékára az 1874. XXXV. t.-cz. 173. §-a szerint törvényes zálogjoggal bírnak, miszerint követeléseiket ezen hirdetmény **harmadszori megjelenésétől számított 90 nap alatt** ide jelentsék be, ellenkező esetben ezen biztosíték arra való tekintet nélkül kiadatik.

Rimaszombati kir. törvényszéknél, 1901. évi április hó 30-án.

Kubinyi Aladár, törvszéki elnök.

Fodor, törvszéki jegyző.

1-3

Árlejtési hirdetmény.

Tornallya város közbiztonsági-hidjának újból leendő építésére pályázat hirdettetik. A városházán betekinthező képviselő-testületi határozat szerinti építési terv- és költségvetések folyó **1901-ik évi május hó 27-ik** napjának déli 12 órájáig fogadtatnak el.

Tornallya, 1901. április 28.

Borzy János, bíró.

2-2

Hirdetmény.

90. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. törvényszék 1900. évi 12413. számú végzése következtében a **borsod-miskolci hitelbank** felperes javára **Kossuth József és társai** ellen 600 korona s járulékaik erejéig 1901. évi január hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3540 koronára becsült ökrök, juhok, tehének és lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. bíróságnak 1900. V. 477/2. számú végzése folytán 600 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi augusztus hó 12-ik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 111 kor. 39 fillérben bíróságilag már megállapított költségek erejéig Csizben és Feleden leendő eszközésére **1901. évi május hó 14-ik** napjának d. e. 10 és d. u. 2 órája határidőül kitétik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Rimaszécs, 1901. évi április hó 24-én.

Kovács Géza, kir. jbir. végrehajtó.

Hirdetmény.

A fazekas-zsaluzányi közbirtokosság közhírré teszi, hogy a tulajdonát képező **vizi-malom** 3000 korona, **korcsma-épület** 1600 korona és az **állás** 800 korona kikiáltási ár mellett a **folyó évi junius hó 10-ik** napján délelőtt 10 órakor Fazekas-Zsaluzányban **Ádám András** gondnok házában megtartandó nyilvános szóbeli önkéntes árverésen el fog adatni. — Árverési feltételek a gondnoknál bármikor betekinthezők.

2-2

Hirdetmény.

1176—1901. szám. — Mnisány község telekkönyve a volt urbéreseknél közösen kiadott illetőségek egyenként való felosztása következtében részlegesen átalakított, és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogainak bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cz. szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 17. §§-ai alapján, — ideértve e §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelen-

ségét kimutathatják, e végből törölési követeléseiket hat hónap alatt, vagyis az **1901. november hó 1-és** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törölési kereset annak a harmadik személynek, ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat,

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-nak eseteiben, — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1901. november hó 1-és** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog,

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyv részleges átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönb azok, akik az ezen t.-cz. 2. pontban körülírt eseteken kívül 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilván-

könyvi jogokat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16-ik §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1901. november hó 1-és** napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltja után az átalakítások közbejött téves bevezetéséből származó bárminemű igényeket jöbízemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azokat a feleket, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság Nagy-Rőczen, 1901. április hó 15.

Dessewffy, kir. járásbíró.

Értesítés.

Van szerencsém Gömörvármegye s a szomszédos vármegyék mélyen tisztelt uri közönségének szives tudomására adni, hogy **Losonczon, évtizedek óta fennálló**

kocsigyártó üzletemben

a raktáron levő különféle kocsikat, ugymint **nyitott és fedeles hintókat, valamint kucsir-kocsikat és magyar szekereket** tulhalmozottság miatt **tetemesen leszállított áron** eladás alá bocsájtom.

Midőn ezen kedvező körülményre Gömörvármegye s a szomszédos vármegyék igen tisztelt uri közönségének szives figyelmét felhívom, egyuttal megjegyzem, hogy az általam gyártott kocsik szakszerű kiviteléről jó hírnevem kezkeskedik.

Szives megkereséseket kér

teljes tisztelettel

MURAKÖZY ISTVÁN,

kocsigyáros Losonczon.

Az országos központi mintapinceze palaczkborai.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9-ik szám alatt** (pénzügyigazgatósági épület) egy, a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelően berendezett

fűszer-, liszt-, csemege-, bor- és ásványviz

üzletet nyitottam.

Nagybátyám **Weisz Károly** üzletében 12 éven át, a **Holländer és Weisz** ezégnél pedig mint üzletvezető 4 éven át szerzett tapasztalataim és széleskörű szakismereteim biztosítanak arról, hogy ugy figyelmes, gyors és pontos kiszolgálás, valamint friss és legjobb minőségű áruk és legjutányosabb árak tekintetében mindenkor a legkifogástalanabbat és legelőnyösebbet nyujthatom.

Nagybecsű pártfogásukat kérve, ajánlom szolgálataimat

kiváló tisztelettel

Schwarz Pál.

1-3

Legfinomabb cognac és likőrök.

BRAUN ZSIGMOND

VASKERESKEDÉSE RIMASZOMBAT.

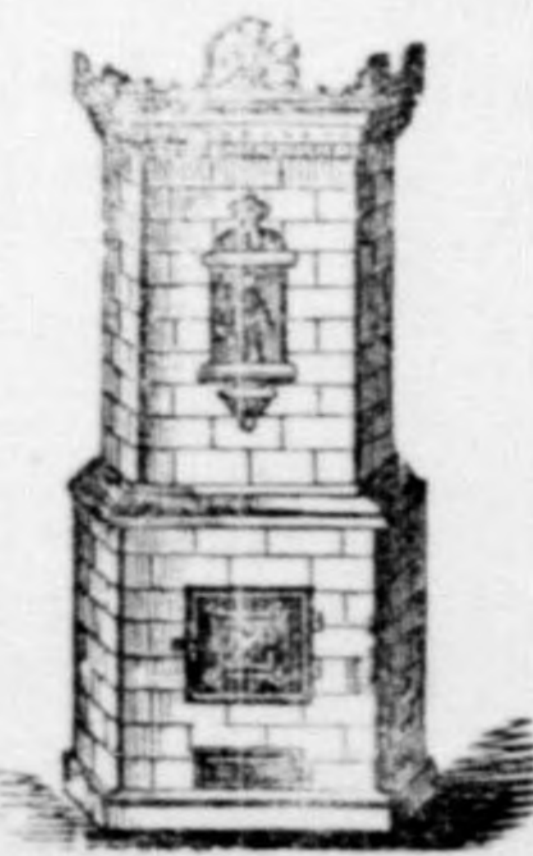
Elősmert legjobb és legkedveltebb **Styria-kerékpárok** Gömörmezei képviseltele.

Gyári raktár külön- **varrógépeknek** jutányos árak és kedvező feltételek mellett.

Nagy raktár építkezési anyagokból, ugymint: **portland- és román-czément, mennyezet-nádfonat, kátrány fedél-lemez, el-szigetelő-lemez, carbolineum stb.**

Különféle színű **cserépkályhák**ból nagy raktár.

Az „**Első magyar általános biztosító-társaság**” gömörmezei főgynöksége.

Hirdetmény.

A „**Miskolczi hitelintézet**” áru- és terményraktáraiban az ezidei

IX-ik évi gyapjúvásár

beraktározással egybekötve **1901. évi junius hó 19-ik** napján tartatik. — Részletes felvilágosítással szivesen szolgál

a „**Miskolczi hitelintézet**” részvénytársaság igazgatósága.

Utánnymot nem díjaztatik.

1-3